

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

State and Problems of Academic Administration of Basic Schools Administrators under the Sisaket Provincial Administrative Organization

จุฬารัตน์ บุญเต็ม, ประกาศิต อานุกาภาพแสนยากร*, อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ**, ประดิษฐ์ ศิลาบุตร**

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารและข้าราชการครูที่มีต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 383 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่า t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สามารถเรียงลำดับระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ และจำแนกตามขนาดโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน แต่จำแนกตามประสบการณ์ พบว่าตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*ที่ปรึกษาหลัก

**ที่ปรึกษาร่วม

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ควรมีการประชุมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น ควรจัดครูผู้สอนให้ตรงกับความรู้ความสามารถ ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัย ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อที่ทันสมัย จัดหาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ควรมีกิจกรรมการนิเทศอย่างหลากหลาย ควรจัดระบบการแนะแนวแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง นำข้อมูลการนิเทศภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ควรจัดให้มีการประชุมอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการร่วมกับชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างเครือข่ายร่วมมือช่วยเหลือกันอย่างเป็นรูปธรรมและควรเปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) to study state and problems of academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization 2) to compare the opinions in state and problems of academic administration between administrators and teachers of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization according to position, experience and sizes of schools and 3) to study guided development in academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization. The samples used in the study were 383 administrators and teachers of schools under the Sisaket Provincial Administrative Organization. The instrument used in this research was Likert's Five Rating scale, analyzing the data with instant programs by using the analysis of percentage, mean, standard deviation, t-test and f-test

The research findings were as follows:

1. The state of academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization overall at high level and could be arranged from abundantly to diminutive including in terms of measurement and evaluation and course transference, internal education quality assurance system development and academic development cooperation with other educational institutions.

2. The problems of academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization overall at the moderate and could be arranged from abundantly to diminutive in terms of research for educational quality development, internal supervision, academic development cooperation with other educational institutions.

3. Comparing state of academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization classified by positions was significantly different on the statistics at the .05 level. but classified by experience and school size under no different.

4. Comparing problems of academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization classified by positions and school size under not different, but classified by experience was significantly different on the statistics at the .05 level.

The guidelines for development academic administration of basic schools administrators of the school under the Sisaket Provincial Administrative Organization: there should be meeting for improving and developing educational institution curriculum to be appropriate to the current condition and locality, should arrange right teacher in right teaching, should be organization of training for developing teacher in conducting research, should support schools still need budgetary support to provide modern media, should give the school still need internal and external learning resource for sufficiency, should be organizing various supervision activities, should be provided for students continuously. and earnestly, should be enhancement of the school's internal supervisions and follow-ups on regular instructional management, pilot, should have teachers' workshop on academic development in collaboration with communities, and involved organizations were all required, should be constructed concretely for assisting one another, and should be providing more opportunities for families and the community to participate in providing education.

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์โลกที่ไร้พรมแดนหรือสังคมข่าวสารข้อมูลในทุกประเทศในโลกรวมทั้งประเทศไทยเสมือนสังคมเดียวกัน ความก้าวหน้าความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเศรษฐกิจสังคมการเมืองและวัฒนธรรม

การศึกษาเป็นภารกิจทางสังคมที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการสร้างคนให้เป็นคนดี มีวัฒนธรรม เป็นคนที่สามารถประกอบอาชีพ และดำรงตนได้อย่างเหมาะสมในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงแทบทุกด้านอย่างรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 151) การที่จะพัฒนาให้คนมีคุณภาพ เป็นคนดี มีวัฒนธรรม มีคุณสมบัติ มีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการนั้น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยตรง เพราะงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผล ซึ่งเป็นงานที่ย่างยากซับซ้อน ผู้บริหารโรงเรียนคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาในระดับสถานศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นได้ระบุตรงกันว่า ผู้บริหารที่ให้ความเอาใจใส่ต่องานวิชาการ พุ่มเทให้กับการพัฒนาการเรียนการสอน มีคุณธรรมและมีภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี บุคลากรได้รับการพัฒนาและมีขวัญกำลังใจในการทำงาน (บุญมี เณรยอด. 2546: 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการมาตรา 6 ได้บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา 7 บัญญัติว่าในระบบบริหารเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

บทบัญญัติในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจใน 4 เรื่องคือ 1) วิชาการ 2) งบประมาณ 3) บุคลากรและ 4) บริหารทั่วไป (คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. 2546 : 32) ซึ่งจะเป็นลักษณะการจัดสรรอำนาจรัฐในรูปแบบการกระจายอำนาจทางการบริหารระหว่างส่วนกลางส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในลักษณะของการตัดสินใจด้วยองค์คณะบุคคลอย่างอิสระและมีเอกภาพทั้งในด้านการจัดองค์กรการบริหารการพัฒนา นโยบายและแผนการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ การติดตามประเมินผลและควบคุมมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรในท้องถิ่นเพื่อการบริหารการศึกษาของชาติสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นประชาชนและความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีมาตรฐานเป็นสากลเพื่อเข้าร่วมและแข่งขันกับนานาชาติในสังคมโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดสันติสุข (พินิสฺดา สิริธรรี. 2541: 158)

เมื่อบทบัญญัติในเรื่องการจัดโครงสร้างองค์กรและส่วนงานในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีผลบังคับใช้จะเกิดระบบการบริหารที่เรียกว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management) คือทุกอย่างจะเบ็ดเสร็จที่โรงเรียนตามสาระในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดมาจากหลักการแนวคิดและประสบการณ์ของการจัดการศึกษาในต่างประเทศที่ปฏิบัติแล้วได้ผลดี (ดิเรก วรธมเศียร. 2543: 17)

ปัจจุบันสถานศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงภารกิจในการบริหารงานตามบทบัญญัติในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กำหนดให้โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีฐานะเป็นนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล พ.ศ. 2546 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงขอบข่ายและภารกิจการบริหารและการจัดสถานศึกษาในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้คือขอบข่ายการบริหารงานวิชาการได้เพิ่มขอบข่าย/ภารกิจจากที่เคยปฏิบัติอยู่เดิมเช่นการเทียบโอนผลการเรียนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาเป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 23-28)

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมทำให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษาอื่นสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารงานวิชาการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารและข้าราชการครูที่มีต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการต่างกัน
2. ผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการต่างกัน
3. ผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 โรงเรียน จำนวน 862 คน แยกเป็นผู้บริหารจำนวน 209 คน และข้าราชการครู จำนวน 653 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นผู้บริหารและข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดตามขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970: 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 135 คน ข้าราชการครู จำนวน 248 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสัดส่วนของโรงเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหาร
 - 1.2 ข้าราชการครู
2. ประสบการณ์
 - 2.1 น้อยกว่า 10 ปี
 - 2.2 ตั้งแต่ 10-20 ปี
 - 2.3 มากกว่า 20 ปี
3. ขนาดของโรงเรียน
 - 3.1 ขนาดเล็ก
 - 3.2 ขนาดกลาง
 - 3.3 ขนาดใหญ่
4. ขอบข่ายของงานวิชาการทั้ง 12 งาน ประกอบด้วย
 - 4.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 4.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 4.3 การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
 - 4.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 4.5 การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี

- 4.6 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 4.7 การนิเทศการศึกษา
- 4.8 การแนะแนวการศึกษา
- 4.9 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 4.10 การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 4.11 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 4.12 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและข้าราชการครูที่มีต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับและได้กำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1.1 ผู้วิจัยขอให้สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ทำหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเพื่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลจากข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนสังกัดในการดำเนินการวิจัย

1.2 ขอความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

1.4 ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และจำนวนของแบบสอบถามทุกชุด ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 383 คน ด้านตำแหน่ง ส่วนมากเป็นข้าราชการครูจำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 ด้านประสบการณ์ ส่วนมากมีประสบการณ์ น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 ด้านขนาดโรงเรียน ส่วนมากขนาดเล็ก จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทุกด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา

ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทุกด้านโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

4. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

5. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามประสบการณ์ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วแสดงให้เห็นว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรที่มีต่อสภาพการบริหารงบประมาณของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำและเสนอขอของบประมาณ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ด้านการตรวจสอบติดตามประเมินผลและรายงานผลการใช้จ่ายเงิน ด้านการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ด้านการบริหารการเงิน ด้านการบริหารบัญชี และด้านการบริหารพัสดุและสินทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

7. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วแสดงให้เห็นว่าโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

8. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามตำแหน่ง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

9. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามประสบการณ์ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน

และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วแสดงให้เห็นว่า โดยรวมความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

10. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจำแนกตามขนาดโรงเรียน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วแสดงให้เห็นว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษมีข้อเสนอแนะดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาควรให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแก่บุคลากรในสถานศึกษา ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนา ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ชุมชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรหาวิธีการและกระบวนการนิเทศติดตามการพัฒนาครูเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผ่านมายังไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูได้ ครูผู้สอนแต่ละรายวิชาควรเป็นครูในสาขาเฉพาะเช่น คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษครูควรมีทักษะในการสร้างสื่อและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และใช้ให้คุ้มค่า ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ควรมีหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนที่แน่นอนที่ใช้ในการโอนต่างสถานศึกษาต่างจังหวัดหรือต่างเขต การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรให้ความสนใจและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพราะครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี โรงเรียนขาดสื่อนวัตกรรมที่ทันสมัยและบุคลากรขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีควรมีการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรตามความเหมาะสม ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัย ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ควรจัดห้องสมุดให้มีหนังสือที่ทันสมัย ควรจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษาควรดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสม ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของโรงเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษาควรจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน ควรส่งเสริมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงห้องแนะแนวให้ทันสมัย ส่งเสริมการอบรมสัมมนาให้กับครู ด้านพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินงานพัฒนาตามแผน ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ควรจัดประชุมทำความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักให้กับคณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องการจัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นควรมีการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันกับสถานศึกษาอื่น องค์กรต่างๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชน จัดประชุมทำความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักให้กับคณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องการจัดการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงบประมาณของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ครั้งนี้ สามารถนำผลมาสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

จากสมมติฐานผู้บริหารและข้าราชการครู ที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วน

จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมแตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทุกด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่า ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพิจารณาได้จากความสำเร็จของงานวิชาการ ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำพานักเรียนไปให้ถึงฝั่งได้หากครูมีความพึงพอใจในการทำงานได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ ก็จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ งาน การควบคุม ดูแลหลักสูตรการสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นการบริหารสถานศึกษา โดยจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน ทั้งนี้ การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญาความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจ สมบูรณ์แข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ประพันธ์ เม้าเวียงแก (2548: 82) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าทุกด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่า อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังยึดความรู้เดิมๆ โดยยอมรับการเปลี่ยนแปลงและให้ความสำคัญกับงานวิชาการน้อย ในขณะที่ผู้ปกครองชุมชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังไม่มีความสนใจในการบริหารงานวิชาการเพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว จึงไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ดังนั้นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจะต้องให้ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจึงจะถือได้ว่าบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วิเชียร สันจันตา (2550: ข) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทาง

การบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็กเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาโดยภาพรวมพบว่า การบริหารด้านหลักสูตรไม่มีภาวะวิกฤต จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อนำมาปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น การเรียนการสอนไม่มีการสนับสนุนให้ครูนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไม่มีการวางแผนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการนิเทศภายในไม่มีการพัฒนาเครื่องมือในการนิเทศภายในให้หลากหลายและสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สุริยันต์ อินทเจริญศานต์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า ผลการศึกษาโดยภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการวัดประเมินผลและเทียบโอนการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้านและปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย และในการพัฒนางานวิชาการที่เสนอแนะมากที่สุด คือ พัฒนาครูให้มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและถูกต้อง และรองลงมา คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

3. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่า ผู้บริหารได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการเป็นหลัก ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่าสภาพงานวิชาการยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ทั้งในด้านงบประมาณ การนิเทศภายใน การวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของธัญชัย สายสุด (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอนและครูวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารกับครูผู้สอน และครูผู้สอนกับครูวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครูวิชาการมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของธงชัย สุทธิพิณพ (2548: บทคัดย่อ) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทั้ง 11 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการ ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน วัฒนธรรมองค์กร สภาพความเป็นอยู่ของชุมชน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่มาก เมื่อเปลี่ยนสถานที่ทำงานใหม่ที่ขาดความพร้อมของชุมชน บุคลากรไม่เพียงพอ ไม่มีครูประจำชั้นหรือสอนไม่ตรงเอกที่เรียนจบมา ทำให้ครูไม่มีความชำนาญพอ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ก็อาจจะ

บริหารหรือแก้ไขปัญหาเหล่านั้นยาก แต่ตรงกันข้ามผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรที่ด้อยประสบการณ์ถ้าได้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งด้านบริบท ด้านชุมชน บุคลากรที่มีความพร้อมการปฏิบัติหน้าที่ก็จะราบรื่นสามารถขับเคลื่อนให้องค์กรพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็วจึงทำให้ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เสาวนีย์ เพชรทรัพย์ (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้น่าจะมาจากเหตุผลที่ว่าเนื่องจากโรงเรียนทุกโรงเรียนงานวิชาการถือว่าเป็นงานสำคัญซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารเพราะงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของสถานศึกษาซึ่งในองค์ประกอบการพัฒนามาตรฐานการศึกษานั้นไม่ว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางหรือขนาดเล็ก มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจึงพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน จึงทำให้ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกันซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วีรพันธ์ แสงขาว (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านนิเทศการศึกษา

6. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้น่าจะมาจากเหตุผลที่ว่าผู้บริหารและข้าราชการครู มีความเข้าใจในปัญหาการบริหารงานวิชาการ ปัญหาการจัดการศึกษาในปัจจุบันเกิดจากสภาพปัญหาทางด้านระบบบริหารและการจัดการของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นการรวมศูนย์อำนาจไว้ในส่วนกลางแม้จะมีกรมอบอำนาจไว้เพียงบางเรื่องการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษายังมีน้อยในการบริหารงาน โดยเฉพาะในด้านนโยบายและแผนงบประมาณและความไม่ต่อเนื่องของแผนเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงและทางการเมืองทำให้เกิดความสูญเปล่าทั้งในด้านทรัพยากรและก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องหลายประการ ทำให้มีความเข้าใจในการดำเนินงานด้านวิชาการใกล้เคียงกัน จึงทำให้ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่งไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เสาวนีย์ เพชรทรัพย์ (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามสถานภาพตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วีรพันธ์ แสงขาว (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบตามตำแหน่ง โดยภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่า ผู้บริหารและข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะเข้าใจถึงปัญหาของการบริหารงานวิชาการและสามารถหาแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องส่วนผู้บริหารและข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย เมื่อเจอปัญหาในการทำงานก็อาจจะแก้ไขปัญหาได้ไม่ทันเวลาที่หรือแก้ไขปัญหาไม่ตรงจุดอาจส่งผลกระทบต่อระบบงานที่ทำอยู่ได้ จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ธัญชัย สายสุต (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารแตกต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารโรงเรียน ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ผู้บริหารโรงเรียน ต่ำกว่า 10 ปี และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ โฮล (Hohl, Michael F). (2006) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อบรรยากาศภายในโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการและผลการปฏิบัติงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และพบว่า บรรยากาศภายในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะด้านการรับรู้หรือสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของนักเรียน แต่สถานะทางเศรษฐกิจสังคมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการและทักษะด้านการรับรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่โตกว่ามีทัศนคติเกี่ยวกับบรรยากาศภายในโรงเรียนในด้านบวกน้อยกว่านักเรียนที่เล็กกว่า เด็กผู้ชายมีทัศนคติเกี่ยวกับบรรยากาศภายในโรงเรียนในด้านบวกน้อยกว่าเด็กผู้หญิง

8. ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลของการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้จะมาจากเหตุผลที่ว่า เนื่องจากโรงเรียนทุกโรงเรียนอาจจะมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการที่เหมือนกัน เช่น ครูไม่ครบชั้นและจำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมีจำนวนน้อยทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายได้ สังคมผู้เรียนคับแคบ การเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนไม่กว้างพอ ผู้เรียนจึงมีความจำกัดในการพัฒนาการเรียนรู้ ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ทุกอย่างดังนั้นก็ทำให้คุณภาพของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำแทบทุกด้านซึ่งในการจัดชั้นเรียนของสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็ก ต้องจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ตามระดับชั้นให้สอดคล้องกับหลักสูตรผู้บริหารโรงเรียน จึงทำให้ผู้บริหารและข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วีรพันธ์ แสงขาว (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ พรศักดิ์ ทิพย์วงษ์ทอง (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง ใน 7 ด้าน ได้แก่

ด้านปรัชญา นโยบายและจุดประสงค์ของโรงเรียน ด้านงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ด้านงานการสอน และการจัดการเรียนการสอน ด้านงานจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนักเรียน ด้านงานสื่อการเรียนการสอนและ กิจกรรมห้องสมุด ด้านงานนิเทศการศึกษาและพัฒนาครู ด้านงานวัดผลประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการ ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง ใน 7 ด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ยามาอุชิ (Yamauchi, Laura Gabriela). (2008) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนการสอน ที่มีต่อการเรียนรู้และเจตคติของผู้เรียนในเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการทดสอบผลกระทบของการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการวิจัยที่ทรงทดลอง กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน 111 คน ที่ลงทะเบียนในรายวิชาผลิตภัณฑ์อาหารเชิงปริมาณใน 2 ภาคเรียน โดยจัดเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนในกลุ่มทดลองมีระดับคะแนนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม 2) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในผลคะแนนด้านการปฏิบัติงานระหว่างผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม 3) คำถาม 2 ข้อ จาก 7 ข้อ ซึ่งสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้ใช้สื่อประสมในการสอนแบบใหม่ซึ่งพัฒนาขึ้นและนำเสนอผ่าน DVD มีเจตคติในด้านบวกสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม 4) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการบริการ ในโต๊ะอาหารและการบริการเครื่องดื่มระหว่างผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม และ 5) นักเรียนในกลุ่มที่ได้ใช้สื่อประสมในการสอนแบบใหม่ซึ่งพัฒนาขึ้นและนำเสนอผ่าน DVD มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

9. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษมีข้อเสนอแนะดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาควรให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแก่บุคลากรในสถานศึกษา ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนา ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ชุมชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผู้บริหารควรหาวิธีการและกระบวนการนิเทศติดตามการพัฒนาครูเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผ่านมายังไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูได้ครูผู้สอนแต่ละรายวิชาควรเป็นครูในสาขาเฉพาะเช่นคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษครูควรมีทักษะในการสร้างสื่อและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และใช้ให้คุ้มค่า ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ควรเป็นหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนที่แน่นอนที่ใช้ในการโอนต่างสถานศึกษาต่างจังหวัดหรือต่างเขต การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรให้ความสนใจและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพราะครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี โรงเรียนขาดสื่อนวัตกรรมที่ทันสมัยและบุคลากรขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีควรมีการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรตามความเหมาะสม ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัย ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ควรจัดห้องสมุดให้มีหนังสือที่ทันสมัย จัดจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษาควรดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสม ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของโรงเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษาควรจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน ควรส่งเสริมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงห้องแนะแนวให้ทันสมัย ส่งเสริมการอบรมสัมมนาให้กับครู ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินงานพัฒนาตามแผน ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุง

พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ควรจัดประชุมทำความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักให้กับคณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องการจัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวยุคชน ท้องถิ่นและด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นควรมีการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันกับสถานศึกษาอื่น องค์กรต่างๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชน จัดประชุมทำความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักให้กับคณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านสภาพการบริหารงานวิชาการ

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีการนำทรัพยากรที่สำคัญในท้องถิ่น มาใช้ประโยชน์ด้วยการร่วมมือพัฒนา กับสถานศึกษาและองค์กรอื่นๆ และจัดสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

1.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนา บุคลากรด้านการผลิตสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน

1.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรกำกับ ติดตาม การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูนำผลการ วิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน จัดให้มีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุคชน หน่วยงานและองค์กรอื่น

1.2 ด้านปัญหาการบริหารงานวิชาการ

1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการส่งเสริมบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง มีการกำกับ ติดตาม การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน จัดให้มีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุคชน หน่วยงานและองค์กรอื่น สนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอน สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นประโยชน์และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูเพื่อให้เกิดการยอมรับ ในการนิเทศภายใน มีการประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศในสถานศึกษา เพื่อนำผลการนิเทศที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดปฏิทินการนิเทศการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา และแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้และมีทักษะการนิเทศเป็นคณะกรรมการเพื่อวางแผนและดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษา

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรด้านการผลิตสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีจำนวนวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับ จำนวนนักเรียน ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง และพัฒนา จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาได้อย่างพอเพียง และสอดคล้องกับการเรียนรู้ เผยแพร่แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น สถานที่ บุคคลที่สำคัญ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ตลอดจนการจัดให้ความรู้เสริมสร้างความคิดและเทคนิค

ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างครอบครัว บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน

2.2 ควรทำการวิจัยการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โรงเรียนขยายโอกาสและโรงเรียนมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ฉบับแก้ไข (2546, 6 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 12 ตอนที่ 62 ก. หน้า 15.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2543). เอกสารประกอบคำบรรยายเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. อัดสำเนา.
- บุญมี เณรยอด. (2546). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน : วิธีและวิถีไทย. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ประพันธ์ เม้าเวียงแก. (2548). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พินสุตา สิริธรงค์ศรี. (2541). การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : เซเว่นพรินติ้ง.
- วิเชียร สันจันตา. (2550). แนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สมพร พรหมชินวงศ์. (2550). การศึกษากาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- เสาวนีย์ เพชรทรัพย์. (2549). ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารวิชาการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. [Online]. Available: <http://graduate.sru.ac.th/index.php/th/2010-06-12-05-15-25/2010-06-22-04-59-49/37-abstract/197-2547-2548> [17 กันยายน 2551]
- Corbin, Jan Frederic. (2003). The integration of technology into the middle and high school science curriculum. Ed.D. dissertation University of Central Florida.
- Harris, B M. (1975). Supervisory Behavior in Education. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall.
- Hohl, Michael F. (2006). The relationship between student perception of school climate and academic achievement in Catholic middle school. Ph.D. dissertation, Walden University.
- Speace, Cynthai C. (2003). The effect of differentiated supervision on classroom practice and participants. Ed.D. dissertation, immaculate college.

Steagall, Michelle. (2004). Perception of California superintendents, district level administrators, principals, and teachers regarding the curriculum management audit as a catalyst for instructional change and improved student achievement. Ed.D. Ed.D. dissertation University of la Verne.